

ברוניה קליבנסקי נולדה בתאריך 24 בינואר 1923 בגרודנו שבפולין.

בתקופת השואה ברוניה הייתה חברת המחתרת היהודית בגרודנו. היא עברה לביאליסטוק, שם התחזתה לפולניה ומצאה מקום מגורים באזור הפולני של ביאליסטוק, ועבדה כעוזרת בית בדירה שבה התגוררו גרמנים.

היא הייתה חברת "התא האנטי פשיסטי בביאליסטוק" והייתה בין מקימיה של מעבדה לתעודות מזויפות. לאחר שנתפסו שתיים מחברותיה, נבחרה לעבוד בתור קשרית. בתפקיד זה הבריחה נשק, ידיעות, תעודות, מזון ותרופות בין גטאות ורשה, ביאליסטוק וגרודנו.

לאחר האקציה הגדולה בגטו ביאליסטוק, בתחילת 1943, ברוניה עסקה בעיקר בקניית נשק ובהברחתו. היא החלה להתכתב עם מפקד המחתרת בגטו, מרדכי טננבוים-תמרוף, והתכתבות נמשכה עד המרד בגטו ביאליסטוק באוגוסט 1943, מרד בו נפלו כמעט כל הלוחמים.

ברוניה שרדה בזכות המראה הארי ותעודותיה המזויפות. היא המשיכה לסייע לפרטיזנים באזור עד שחרור האזור ביולי 1944.

בשנת 1949 עלתה ברונקה לישראל. במחצית שנות ה-50 החלה לעבוד ולהתנדב ביד ושם. היא פרסמה וערכה ספרים ומאמרים רבים בנושא השואה, בהם אוספי תעודות, מונוגרפיות וזכרונות אישיים.

החלק בעדות אותו עיבדנו לסרט הוא התקופה שבה ברוניה עבדה בבית של גרמנים, בתחילת התכתבותה עם מרדכי וזיוף תעודות זהות.

בסרט ניתן לראות איך ברוניה מסתירה את זהותה היהודית כשהיא עובדת בבית של גרמנים, ואיך היא מסכנת את חייה כשהיא מזייפת תעודות זהות ומתכתבת במכתבים עם מרדכי ראש המחתרת.

דרך הסרט היה חשוב לנו להעביר את ערכיה של ברוניה ואת הדרך בה היא הצליחה להסתגל למצבים ומקומות חדשים שלא הייתה רגילה אליהם. ואת האומץ וההקרבה שעשתה למען יהודים אחרים על ידי כך שהכניסה את עצמה לסכנה על מנת לעזור לאחרים.